

### Eelotsuse küsimus

Euroopa Ühenduste Kohtule esitatakse järgmine eelotsuse küsimus selle kohta, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta <sup>(1)</sup>, mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta direktiiviga 2008/29/EÜ <sup>(2)</sup>:

Kas direktiivi 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta artikli 88 lõike 1 punkt a hõlmab ka retseptiravimite üldsusele suunatud reklaami, mis sisaldab üksnes teavet, mis oli müügiloo välja andnud ametile esitatud müügiloo andmise menetluse raames ning mis on igale preparaadi omandanud isikule nagunii kättesaadav, ja kui teavet ei pakuta sellisele huvitatud isikule, kes ei ole selleks soovi avaldanud, vaid teave on Internetis kättesaadav vaid sellele, kes ise soovib seda leida?

<sup>(1)</sup> EÜT L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69.

<sup>(2)</sup> ELT L 81, lk 51.

### ArchiMEDESe 10. augustil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 10. juuni 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-396/05 ja T-397/05: ArchiMEDES versus komisjon

(Kohtuasi C-317/09)

(2009/C 267/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

### Pooled

Apellant: Architecture, Microclimat, Énergies Douces Europe et Sud, sarl (ArchiMEDES) (esindajad: advokaat P.-P. Van Gehuchten)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

### Apellandi nõuded

ArchiMEDES palub Euroopa Ühenduste Kohtul tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 10. juuni 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-396/05 ja T-397/05, ning rahuldada apellandi nõuded esitatud hagiavaldustes, milles ta palus:

- tühistada komisjoni otsus, mis sisaldus 5. oktoobri 2005. aasta kirjas, millest hagejale teatati 10. oktoobril 2005, ja milles keelduti talle nende vastastikuste võlanõuete kompensatsioonist, ja
- tühistada tagastamisotsus, mis sisaldus 30. augusti 2005. aasta kirjades ja 23. augusti 2005. aasta võlateates nr 3240705638, millest apellandile teatati 2. septembril 2005,
- tühistada komisjoni otsus lõpetada leping 30. augustil 2005,
- mõista komisjonilt välja 125 906 eurot, millele lisanduvad seadusjärgsed viivised alates 12. veebruarist 2002,
- teise võimalusena mõista komisjonilt välja 103 551,90 eurot, millele lisanduvad seadusjärgsed viivised alates 12. veebruarist 2002,

ja mõista komisjonilt välja mõlema astme kohtukulud.

### Väited ja peamised argumendid

ArchiMEDES esitab oma hagi toetuseks neli väidet:

Esimeses väites, mis puudutab nõuet tühistada nõuete hüvitamise otsus, mis sisaldus komisjoni 5. oktoobri 2005. aasta kirjas, viitab apellant sellele, et Esimese Astme Kohus rikkus EÜ artiklit 230, Prantsuse tsiviilkoodeksi artiklit 1291, ning viitab vaidlustatud kohtuotsuse veale või põhjenduse puudumisele. Apellandi sõnul oli kompensatsiooniuotsus vaidlustatav akt EÜ artikli 230 tähenduses ja käesoleval juhul komisjoni võetud otsus võeti vastu, eirates tingimusi, mis on ette nähtud Prantsuse tsiviilkoodeksi artiklis 1291, mis reguleerib ArchiMEDES'i ja komisjoni vahel sõlmitud lepingut ja mille kohaselt nõude vaidlustamisel on võlakohustus kindlalt tuvastatav alles sellest hetkest, kui tehakse kohtuotsus, millega mõistetakse võlgnikult nimetatud võlg võlausaldaja kasuks välja. Esimese Astme Kohus eiras seega eespool viidatud sätteid, langetades otsuse, et hagejal ei ole enam huvi nõuda 5. oktoobri 2005. aasta otsuse tühistamist, sest viimane kujutab endast ühepoolset ebaseaduslikku akti.

Teises väites viitab apellant sellele, et rikuti Euroopa Inimõiguste Konventsiooni artiklit 6, Esimese Astme Kohtu kodukorra artiklit 64, *litis denuntiatio* üldpõhimõtet, kaitseõigusi ja õigust õiglasemale kohtupidamisele, kuivõrd Esimese Astme Kohus oli ilma põhjendusi esitamata keeldunud heaks kiitmast tema taotlust, et kutsutaks kohale ka teised lepingupooled ning et kohtuotsus oleks kõigile lepingupooltele ühine. Sellest keeldumine lõi *de facto* olukorra, kus rikuti komisjoni ja mitmeid partnereid ühendava lepingu poolte menetlusliku võrdsuse põhimõtet, kuna

komisjon võis käesoleval juhul suunata oma hagi kõigi lepinguosaliste vastu, samas kui see võimalus puudus juhul, kui hagi algatajaks on üks lepinguosaline.

Kolmandas väites, mis koosneb kahest jaost, viitab apellant sellele, et Esimese Astme Kohus rikkus tsiviilkoodeksi artikleid 1134 ja 1165, õigusakti usalduskaitse põhimõtet, lepingu BU/209/95 artikleid 1.1 ja 10, sama lepingu lisa II artikleid 2.1, 2.2, 21.1 ja 21.4, ning sellele, et vaidlustatud kohtuotsust ei põhjendatud või see oli puudulik. Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus eespool viidatud õigusnorme, eraldades ühelt poolt erinevate lepinguosaliste õigused ja kohustused, samas kui nad olid ühiselt ja *solidaarselt* vastutavad lepingu BU/209/95 täitmise eest, ja leides teiselt poolt, et hageja on lepingu suhtes kolmas isik, kuna ta oli volitatud isik, samas kui ta oli suisa lepingu osapool.

Neljandas väites viitab apellant sellele, et Esimese Astme Kohus rikkus tsiviilkoodeksi artikleid 1134 ja 1184, õigusaktide usalduskaitse põhimõtet, lepingu BU/209/95 lisa II artiklit 5, puudus põhjendus ning vaidlustatud kohtuotsuse vastuolulisuse selles osas, et nimetatud kohus oli andnud komisjonile õiguse nimetatud leping ühepoolset lõpetada alates 30. augustist 2005, olles samas märkinud, et komisjon oli lõpparuande vaikumisi heaks kiitnud rohkem kui kolm aastat varem.

**A2A SpA, varem ASM Brescia SpA 11. augustil 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 11. juuni 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-189/03: ASM Brescia SpA versus Euroopa Ühenduste Komisjon**

**(Kohtuasi C-318/09 P)**

(2009/C 267/68)

Kohtumenetluse keel: itaalia

#### Pooled

Apellant: A2A SpA, varem ASM Brescia SpA (esindajad: advokaadid A. Santa Maria, A. Giardina, C. Cfroff ja G. Pizzonia)

Teised menetlusosalised: Euroopa Ühenduste Komisjon

#### Apellandi nõuded

- Tühistada kohtuasjas T-189/03 tehtud kohtuotsus osas, milles kvalifitseeritakse ettevõtte tulumaksu kolmeaastane maksuvabastus riigiabiks, kuna rikutud on ühenduse õigust ja eriti EÜ artiklit 87 ning põhjendus esitatud puudulikult;
- tühistada kohtuotsus ühenduse õiguse väära ja vastuolulise kohaldamise tõttu osas, milles ei kvalifitseerita ettevõtte tulumaksu kolmeaastast maksuvabastust olemasolevaks riigiabiks;
- tühistada kohtuotsus ühenduse õiguse rikkumise tõttu osas, milles tunnistatakse õiguspäraseks otsuses esitatud abi tagastamise korraldus; ja seetõttu
- tühistada otsus<sup>(1)</sup> osas, milles kinnitatakse asjaolu, et avalikke teenuseid osutavatele riigi enamusosalusega ettevõtjatele kohalduv ja jätkuvat maksustamist puudutav üleminekukord on riigiabi (otsuse artikkel 2), mis on ebaseaduslik ja ühisturuga kokkusobimatu ja/või osas, milles antakse Itaaliale korraldus nimetatud abi selle saajatelt tagasi nõuda (otsuse artikkel 3);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

#### Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites leiab A2A Spa, et Esimese Astme Kohus on rikkunud EÜ artikli 87 lõiget 1 ja põhjendamiskohustust seetõttu, et ta kvalifitseeris ettevõtte tulumaksu kolmeaastase maksuvabastuse riigiabiks. Eriti märgib apellant, et komisjoni otsuses ei ole tõendatud, et käesolevas ajas on täidetud EÜ artikli 87 lõikes 1 nõutud tingimused — konkurentsi kahjustamine ja mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele. Esimese Astme Kohtu ei ole korrektselt kontrollinud eeldusi, millele tuginedes komisjon meetme riigiabiks kvalifitseeris, kuigi ta oleks seda pidanud tegema oma täieliku pädevuse teostamisel, nagu nõuab ühenduse kohtupraktika.

Teises väites leiab apellant teise võimalusena, et Esimese Astme Kohus on rikkunud EÜ artiklit 88 ja põhjendamiskohustust, ning nõuab sellega seoses, et kohtuotsus tuleb tühistada osas, milles ettevõtte tulumaksu kolmeaastane maksuvabastus kvalifitseeritakse uueks abiks. Eriti väidab apellant, et Esimese Astme Kohus on piirdunud komisjoni väidete kordamisega ning tuvastanud, et kolmeaastase maksuvabastuse meede, mis on suunatud